

WSTĘP	9
1. POLSKA W IMPERIUM STALINOWSKIM (1944–1954)	17
Budowa systemu hegemonii Polskiej Partii Robotniczej w państwie i życiu politycznym (1944–1945)	21
Walka o charakter i kształt ustrojowy państwa polskiego (1945–1947)	52
Likwidacja legalnej opozycji oraz „zjednoczenie” PPR i PPS (1947–1948)	95
Przyspieszona sowietyzacja kraju (1948–1954)	127
Początki rządów PZPR (1949–1952)	129
Pierwsze lata Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (1952–1954)	178
2. LATA POLITYCZNEJ ODWILŻY I PRZEMIANY PAŹDZIERNIKOWE (1954–1959)	193
Początki liberalizacji w Polsce	195
XX Zjazd KPZR i jego konsekwencje	213
Wystąpienia w Poznaniu i przyspieszenie przemian	225
Od VIII Plenum KC PZPR do wyborów do sejmu	244
Wygaszanie przemian październikowych (1957–1959)	262
3. POLSKA W OKRESIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMU „REALNEGO SOCJALIZMU” (1959–1980)	289
Dalsze zaostrzanie kursu ideologicznego i powstanie nowych koterii w PZPR (1959–1967)	292
Od nagonki antysemickiej do wydarzeń grudniowych (1967–1970)	334

Nowy styl Edwarda Gierka (1970–1976)	379
Narastanie kryzysu w państwie i rozwój opozycji demokratycznej (1976–1979)	407
4. KRYZYS I UPADEK SYSTEMU „DEMOKRACJI LUDOWEJ” (1980–1991)	441
Pod znakiem NSZZ „Solidarność” (1980–1981)	441
Okres stanu wojennego (1981–1983)	505
Próby stabilizacji systemu (1983–1986)	558
Eksperymenty polityczne (1986–1989)	592
Od sejmu kontraktowego do wolnych wyborów parlamentarnych (1989–1991)	642
PODSUMOWANIE	716
Bibliografia	722
Źródła ilustracji	743
Indeks nazwisk	744
Indeks nazw geograficznych i administracyjnych	758
Wykaz skrótów	765

- Po pierwsze, imponująca baza materiałowa...
- Po drugie, autor odszedł od tradycyjnego pisania historii polskich miesięcy: Czerwca, Października, Marca, Grudnia...
- Po trzecie, odszedł od manieri pisania według epok związanych z nazwiskami przywódców Polski Ludowej...
- Po czwarte, prezentuje historię polityczną z wielką rozważą, ostrożnością i roztropnością. Jego oceny są wyważone, co nie znaczy, że nie mogą wzbudzić dyskusji...
- Po piątę, choć dzieło jest napisane w konwencji historiografii tradycyjnej..., nie utrudnia to czytania dzięki walorom konstrukcyjnym pracy i erudycji autora oraz umiejętności plastycznego opisu".

Prof. dr hab. Andrzej Chwalba

„Autor, doświadczony i wytrawny historyk dziejów najnowszych i współczesnych, ma w swym dorobku kilka ważnych pozycji z tego zakresu. Dysponuje bardzo dobrą orientacją w literaturze przedmiotu, zna ważne zespoły archiwalne. W dodatku ma świetne pióro. I pamięta nauki naszych starych mistrzów: *Historyk powinien być w swych badawczych poczynaniach przede wszystkim rzetelny i sprawliwy*”.

Prof. dr hab. Jacek Chrobaczyński

„Trudno jest napisać pracę, która nie budziłaby emocji, chyba że jest to suche kalendarium bez komentarzy. Jeśli jednak w książce pojawiają się własne opinie i przemyślenia, a pamięć o tamtych czasach wciąż jest żywa, to w sytuacji, kiedy mamy do czynienia z konstruowaniem rozmaitych wariantów polityki historycznej, oceny i interpretacje będą zawsze wywoływały różnego rodzaju spory”.

Fragment wywiadu z Andrzejem Leonem Sową

Andrzej Leon Sowa (ur. 1946), profesor Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, jest autorem prac dotyczących Polski szlacheckiej (XVII–XVIII w.), stosunków polsko-ukraińskich w XX wieku i dziejów Polski Ludowej. Przygotowuje dwie duże pozycje na temat planów strategicznych Armii Krajowej (1942–1944) oraz kampanii polskiej 1939.